

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **K.S.**

zastoupen JUDr. Josefem Zubkem, advokátem,
se sídlem 1. máje 398, Třinec

proti
žalovanému:

Ministerstvo zemědělství České republiky,
sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

osoba zúčastněná na řízení: **V. S.**

zastoupen Mgr. Petrou Sikorovou, advokátkou,
se sídlem Mariánské nám 11, Jablunkov

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2017, sp. zn. 17 PZ 2861/2017-13338,
č.j. 10826/2017-MZE-13338

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou v zákonné lhůtě u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11.4.2017, sp. zn. 17 PZ 2861/2017-13338, č.j. 10826/2017-MZE-13338 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byla zamítnuta námitka žalobce směřující proti oznámení Státního zemědělského intervenčního fondu, regionálního

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

odboru Opava (dále jen „správní orgán I. stupně“), o neprovedení aktualizace evidence půdy ze dne 21.12.2016, č.j. SZIF/2016/0697953, sp.zn. 16/760/EPU/1/0019234 (dále jen „oznámení o neprovedení aktualizace“).

2. Žalobce uvedl, že správní orgán dospěl k závěru, že pan V.S. měl k dotčeným pozemkům konkludentní nájemní vztah, který i nadále existuje, neboť doklady jím předložené znějí na takové roční peněžní částky, které přesně odpovídají dohodnuté výši nájemného 550,- Kč, jak byla uvedena v neplatné písemné nájemní smlouvě ze dne 1.1.2004. Zatímco doklady předložené žalobcem znějí na takové roční peněžní částky, které skutečně neodpovídají výši nájemného, jak byla uvedena v neplatné písemné nájemní smlouvě ze dne 5.1.2001. Dle žalobce byla tato úvaha nebo předpoklad správního orgánu, na základě které usuzoval, komu svědčí právní důvod užívání pozemků, mylná. Žalobce namítá, že placení nájemného v jakékoliv výši nelze opírat o neplatnou smlouvu. Není jasné, komu by svědčil právní důvod užívání, kdyby i žalobcem předložené doklady o placení nájemného odpovídaly dohodnuté výši v nájemní smlouvě. Zjištění, zda nájemce platí nebo neplatí pronajímateli nájemné, nemůže být relevantní pro závěr, komu svědčí právní titul užívání půdy. Žalobce dále namítá, že právní názor žalobce je nesprávný, pokud považuje nájemní smlouvu ze dne 5.1.2001 za neplatnou proto, že v ní není uvedeno katastrální území, v jehož obvodu se předmětné pozemky nacházejí. Pan S. v roce 2004 a následně v roce 2005 proti vůli žalobce, jakožto řádného a faktického uživatele pozemků, začal pozemky okupovat tím, že na ně vjel traktorem, pluhem je zoral a zasel na ně obilí. Správní orgán I. i II. stupně tuto okupaci chybně považuje za vznik a existenci konkludentního nájemního vztahu. Žalobce měl již v roce 2000 konkludentní dohodu se S.K. starším, že dotčené pozemky bude oprávněn užívat za účelem hospodářského využití. Tyto pozemky v roce 2000 odplevelil a následně v roce 2001 uzavřeli písemnou smlouvu o nájmu a žalobce pokračoval ve faktickém užívání pozemků. Mezi žalobcem a pronajímatelem nikdy nevznikly žádné pochybnosti ani spor o tom, které pozemky v jakém katastrálním území žalobce převzal do nájmu. Dle názoru žalobce ústní dohoda a následně písemná smlouva o nájmu předmětných pozemků z ledna 2001 jsou právními úkony platnými.
3. Žalovaný konstatoval, že věc jím byla již jednou posuzována, kdy věc vrátili správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Žalovaný zde shledal, že nájemní smlouva ze dne 5.1.2001, kterou předložil žalobce, nemůže být považována za platnou a účinnou, jelikož v ní schází určení pozemků, které mají být jejím předmětem, když v ní není uvedeno katastrální území, v němž se mají nacházet. V rámci nového projednání správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že v evidenci uživatelů půdy je oprávněně zapsán dosavadní uživatel V. S., což následně žalovaný v přezkumném řízení potvrdil. Správní orgán I. stupně konstatoval, že obě nájemní smlouvy (předložené žalobcem a V. S.) jsou neplatné. Za této situace, kdy je správní orgán povinen učinit si úsudek o tom, kterému ze dvou zemědělských podnikatelů svědčí právní důvod užívání předmětných pozemků, je hlavním důkazním prostředkem placení nájemného. Z originálních výdajových platebních dokladů, které předložil za roky 2005 až 2015 pan S., lze dovodit, že řádně platil nájemné tak, jak se zavázal v nájemní smlouvě z 1.1.2004, ve znění jejího dodatku z roku 2011, a že vlastník předmětných pozemků toto nájemné přijímal. Žalobce předložil správnímu orgánu I. stupně 3 výdajové pokladní doklady a 1 poštovní poukázku, v nichž však je uvedena vždy jiná částka, přičemž ani jednou tato částka neodpovídá ujednání o výši ročního nájemného, které obsahuje nájemní smlouva z 5.1.2001. Správní orgán toto vyhodnotil tak, že k dotčeným pozemkům vznikl a existoval konkludentní nájemní vztah mezi jejich původním vlastníkem S. K. starším a V. S., který nebyl ukončen. Ani

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

z vyjádření současných vlastníků předmětných pozemků nevyplývá, že by měl předmětné pozemky nyní užívat žalobce. Z vyjádření vlastníků je patrné, že původní vlastník nejdříve souhlasil s tím, aby pozemky užíval žalobce, ale v roce 2004 se dohodl s panem S., že pozemky bude obhospodařovat on. Platby nájemného potvrzují, že tato dohoda platila až do úmrtí původního vlastníka a jeho dědici vstoupili do právního postavení původního pronajímatele, přičemž nebylo prokázáno, že by podnikli kroky k ukončení užívání předmětných pozemků panem S. Z výše uvedeného nelze změnu v evidenci půdy ve prospěch žalobce provést. Správní orgán si v dané věci učinil úsudek pro potřeby vedení evidence uživatelů zemědělské půdy. Je na účastnících řízení, pokud se závěry správního orgánu nesouhlasí, aby věc řešili postupem stanoveným občanským soudním řádem pro soukromoprávní spory. Žalovaný navrhuje žalobu v celém rozsahu zamítnout.

4. Soud osobu zúčastněnou na jednání, zde pana V. S., vyrozuměl přípisem o probíhajícím řízení a poučil dle § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), a vyzval ji, aby oznámila, zda bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Pan S. přípisem oznámil, že v řízení bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Dále v písemném vyjádření uvedl, že existuje důvodná pochybnost o pravosti žalobcem předložených dokladů o údajném zaplacení nájemného, které nekorespondují s údajnou dřívější nájemní smlouvou ze dne 5.1.2001. Ohradil se proti tvrzení, že se svévolně ujal hospodaření na pozemcích, jenž měly být užívány žalobcem. V opačném případě by bylo zarážející, že žalobce tuto skutečnost neřešil soudně, ani s vlastníkem pozemků. Pan S. se ztotožňuje se závěry a stanoviskem žalovaného.
5. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že dne 7.4.2016 bylo podáno žalobcem ohlášení změny v evidenci půdy, ke které přiložil smlouvu o nájmu dotčených zemědělských pozemků ze dne 5.1.2001. V této smlouvě není specifikováno katastrální území, ve kterém jsou pozemky zapsány. Správní orgán I. stupně dne 7.4.2016 vyhotovil oznámení o zahájení řízení. Dne 28.4.2016 správní orgán I. stupně vyhotovil oznámení o provedení aktualizace evidence půdy, č.j. STIF/2016/0304490, kdy byla provedena změna uživatele půdy (dále jen „oznámení o provedení aktualizace“). V odůvodnění tohoto oznámení o provedení aktualizace správní orgán I. stupně uvedl, že z Metodických pokynů k zákonu vyplývá závěr, že v evidenci půdy je evidován uživatel, který uzavřel nájemní vztah dříve. V. S. uzavřel smlouvu o nájmu až dne 21.1.2004 a žalobce uzavřel smlouvu o nájmu už v roce 2001, žádný z účastníků řízení ani vlastník pozemků nedoložili doklad o tom, že smlouva mezi žalobcem a vlastníkem pozemků z roku 2001 byla ukončena výpovědí nebo dohodou. Pan V. S. podal proti oznámení o provedení aktualizace námitku. O podané námitce rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 3.10.2016, č.j. 50740/2016-MZE-13338 tak, že námitce vyhověl a oznámení o provedení aktualizace správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání a rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že smlouva z roku 2001 předložená žalobcem nemůže být považována za platnou a účinnou, jelikož v ní schází určení pozemků, které mají být jejím předmětem, když v ní není uvedeno katastrální území, na kterém se pozemky mají nacházet. Správní orgán I. stupně 12.10.2016 vyzval žalobce i pana S. k doložení chybějících dokladů. Pan S. předložil výdajové pokladní doklady za roky 2005-2015, žalobce předložil 3 výdajové pokladní doklady, 1 poštovní poukázku C. Správnímu orgánu I. stupně bylo také doručeno vyjádření dědiců po původním vlastníku pozemků, kteří uvedli, že původní vlastník s žalobcem spolupracoval a měl jiné výhody namísto placení nájemného za užívání pozemků (dostával seno, hnůj, půjčoval si vlek atd.), po onemocnění původního vlastníka platil žalobce nájemné v penězích. Správního orgánu bylo vypracováno dne 21.12.2016 oznámení o

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

neprovedení aktualizace evidence půdy, v tomto konstatoval, že posuzovat platnost smluv náleží do výlučné pravomoci soudu, který rozhoduje o právech a povinnostech ve sporném civilním řízení. Správní orgán posuzuje pouze otázku platnosti smluv v rámci své kompetence pro účely řízení o aktualizaci a evidenci půdy, aby mohl provést případnou změnu v evidenci půdy. Posouzení právního důvodu má povahu úsudku o předběžné otázce, nikoliv konstitutivní rozhodnutí sporu. Správní orgán I. stupně shledal obě nájemní smlouvy za neplatné a neúčinné. Dále uvedl, že nebylo doloženo, že by dotčené pozemky užíval žalobce a platil za ně nájemné, nemohl mu tak k dotčeným pozemkům ani vzniknout konkludentní nájemní vztah. Naopak z dokladů o platbách pana S. vyplývá, že od roku 2005 do roku 2015 platil částku odpovídající dohodnuté výši nájemného dle neplatné nájemní smlouvy včetně jejího dodatku z roku 2011. Přijetí plateb je na dokladech opatřeno podpisem příjemce. K dotčeným pozemkům tedy vznikl konkludentní nájemní vztah mezi původním vlastníkem dotčených pozemků a panem S., neboť za dotčené pozemky tento platil nájemné a fakticky je užíval, přičemž je zřejmé, že platby byly pronajímatelem akceptovány. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by byl tento konkludentně založený nájemní vztah jakkoliv ukončen. Žalobce podal proti oznámení o neprovedení aktualizace námitku, ve které uvedl, že je mylný závěr, že by byla smlouva neplatná, jelikož účastníkům smlouvy bylo zcela zřejmé, o jaké pozemky se jedná a v jakém katastrálním území se nacházejí. Absence identifikace pozemků má právní význam pouze v případě soudního sporu mezi účastníky. Žalobce dále uvedl, že tyto pozemky od roku 2001 fakticky užíval. Okupace pozemků ze strany pana S. nemohla založit řádný a zejména platný nájemní vztah, závěr uvedený v oznámení o neprovedení aktualizace je legalizací okupace dotčených pozemků.

6. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 11.4.2017 zamítl námitku žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tj. oznámení o neprovedení aktualizace. V napadeném rozhodnutí žalovaný shrnuje skutkový stav a konstatuje, že žalovaný již věc jednou přezkoumával a v tomto rozhodnutí konstatoval, že nájemní smlouva z roku 2001, kterou předložil žalobce, nemůže být považována za platnou a účinnou, jelikož v ní schází určení pozemků, které mají být jejím předmětem, když není uvedeno katastrální území, ve kterém se pozemky nacházejí. Správní orgán I. stupně postupoval v novém řízení v souladu s právním názorem žalovaného a vyzval žalobce k tomu, aby prokazatelně doložil, že za užívání předmětných pozemků uhrazoval nájemné. Doklady předložené žalobcem znějí na takové roční peněžní částky, které neodpovídají výši nájemného, jak byla uvedena v neplatné písemné smlouvě z roku 2001, a tak jimi není doloženo, že by se jednalo o platby za předmětné pozemky. Doklady předložené panem S. znějí na roční peněžní částky, které přesně odpovídají dohodnuté výši nájemného, jenž byla uvedena v neplatné nájemní smlouvě z roku 2004 a posléze navýšené podle dodatku z roku 2011, tyto jsou navíc vždy podepsané příjemcem, což dokládá, že skutečně platby byly vlastníky pozemků akceptovány. K dotčeným pozemkům tedy vznikl konkludentní nájemní vztah. S námitkou, že je nutné smlouvu z roku 2001 považovat za platnou nelze souhlasit, když jednoznačná identifikace pozemků v nájemní smlouvě s uvedením katastrálního území je nezbytným předpokladem platnosti smlouvy. Nelze souhlasit s názorem, že by absence identifikace pozemků měla mít právní význam toliko v případě soudního sporu mezi účastníky, když soudní judikatura jednoznačně dovodila, že posuzování platnosti či neplatnosti nájemních smluv je součástí posuzování rozhodných skutečností příslušným správním orgánem pro účely evidence půdy podle zákona o zemědělství. V podané námitce se výslovně uvádí, že pan S. začal předmětné pozemky fakticky užívat proti vůli žalobce,

ale nepochybně ne proti vůli vlastníka pozemku, když přijímal platby nájemného, a to zcela shodně se smlouvou z roku 2004 ve znění dodatku z roku 2011, proto lze soudit, že to byly platby právě za tyto pozemky uvedené ve smlouvě. Žalobce nijak nevysvětlil okolnost, že dokládané platby vůbec neodpovídají výši nájemného. K námitce nebyla doložena žádná dokumentace, ze které by bylo možné dovodit právní důvod užívání, který by svědčil ve prospěch žalobce. Ve věci evidence půdy se zkoumá, zda dané oznámení splňuje všechny znaky požadované pro provedení změny v evidenci využití půdy. Také NSS v rozsudku ze dne 19.7.2006, č.j. 7 As 26/2005-67 konstatoval, že se ve správním řízení řeší pouze otázky, které jsou relevantní pro potřeby evidence, aniž by správní úřad řešil, res. vyřešil soukromoprávní spor mezi podnikateli. Z rozsudku NSS ze dne 9.7.2015, č.j. 3 As 187/2014-34, jednoznačně vyplývá, že otázka komu svědčí právní titul užívání půdy, správní orgán neřeší proto, aby autoritativně rozhodl o právech a povinnostech subjektů nájemního vztahu, ale právě proto, aby mohl v rámci své kompetence provést případnou aktualizaci evidence.

7. Městský soud v Praze přezkoumal na základě žaloby napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán, při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“). Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobce i žalovaný s projednáním bez nařízení ústního jednání vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
8. V dané věci se jednalo o provedení aktualizace evidence půdy dle ust. § 3g zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění účinném od 19.9.2016 do 30.11.2017 (dále jen „zákon o zemědělství“). Dle § 3g odst. 3 zákona o zemědělství Fond provede aktualizaci evidence půdy na základě ohlášení změny, jestliže: a) údaje v ohlášení změny neshledá nepravdivými, popřípadě neúplnými, nebo b) ohlášení změny je doloženo písemnou dohodou podle odstavce 2 nebo uživatel, který učinil ohlášení změny, předložil doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu podle odstavce 2.
9. Aktualizace evidence půdy přichází v úvahu, pokud je vzhledem ke konkrétním, zejména skutkovým okolnostem, uváděn stav evidence a zapsaných uživatelů do souladu s realitou. Správní orgán v takovém případě v souladu s ust. § 3g zákona o zemědělství u ohlášení ve věci aktualizace evidence půdy zhodnotí, zda ohlášení splňuje znaky předpokládané zákonem potřebné pro provedení změny v evidenci. Změnu v evidenci půdy poté neprovede, pokud údaje v ohlášení shledá nepravdivými nebo neúplnými. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31.8.2016, č.j. 8A 200/2013 - 42-50 vyplývá závěr, že: *„zákon o zemědělství dovoluje správnímu orgánu pouze posoudit ohlášení z toho hlediska, zda splňuje všechny znaky požadované pro provedení změny v evidenci půdy. Toto posouzení není autoritativním rozhodnutím řešícím soukromoprávní spor mezi účastníky řízení, ale je pouze úsudkem o předběžné otázce. Závazné řešení této otázky náleží do pravomoci nalézacího soudu v občanskoprávním řízení. Správní orgán tedy pouze zkoumá, zda podnikatel půdu užívá a z jakého právního důvodu. Podle těchto zjištění případně provede změnu v evidenci půdy.“* V tomto směru hovoří i konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek NSS ze dne 9.7.2015, č.j. 3 As 187/2014 - 37, rozsudek NSS ze dne 19.7.2006, č.j. 7 As 26/2005 - 67. Nejvyšší správní soud v odůvodnění citovaného rozsudku č. j. 7As 26/2005 - 67 mimo jiné konstatoval, že: *„ve správním řízení se řeší pouze otázky, které jsou*

relevantní pro potřeby evidence, aniž by správní úřad jakkoliv řešil, respektive vyřešil soukromoprávní spor mezi podnikateli.“

10. Předběžnou otázkou je otázka, jejíž znalost je nezbytná pro rozhodnutí správního orgánu, neboť staví najisto skutečnosti, na jejichž posouzení rozhodnutí správního orgánu závisí. Dle ust. § 57 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „spr.ř.“) si správní orgán může o předběžné otázce učinit vlastní úsudek, pokud se nejedná o otázku, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, či o otázku osobního stavu. Správní orgán si učinil úsudek o tom, zda žalobci nebo panu S. svědčí právní titul užívání konkrétních zemědělských pozemků, kdy správní orgán dospěl k závěru, že předložené nájemní smlouvy nejsou platné a účinné. Tato otázka je ve své podstatě soukromoprávním sporem ohledně určení platnosti nájemní smlouvy, popř. existence nájemního vztahu.
11. Žalobce namítal zejména skutečnost, že nájemní smlouva nemůže být neplatná jen z důvodu neuvedení katastrálního území, kdy mezi ním a pronajímatelem nikdy nevznikla žádná pochybnost o tom, o které pozemky se jedná a v jakém katastrálním území se nacházejí. K tomuto soud uvádí, že správní orgán nerozhodl autoritativně o platnosti nájemní smlouvy, ani zdejší soud ve správním soudnictví takto rozhodnout nemůže. Správní orgán má za úkol posuzovat platnost nájemní smlouvy v rozsahu zkoumání podmínek pro provedení změny v evidenci půdy. Otázka, zda mezi stranami smlouvy byl spor ohledně určení pozemků, není v této věci jediná rozhodující. V rámci řízení o aktualizaci evidence půdy muselo být primárně správnímu orgánu z předložené smlouvy zřejmé, jaké pozemky jsou předmětem této smlouvy, aby tak mohl učinit závěr o tom, zda má uživatel ohlašující změnu právní důvod k jejich užívání. Z nájemní smlouvy z roku 2001 není jasné, o jaké pozemky se jedná, jelikož není určeno, v jakém katastru nemovitostí se pozemky nacházejí. Správní orgán nemohl objektivně zjistit, o jaké pozemky se ve smlouvě jedná. Pouhé tvrzení žalobce, že ví o jaké katastrální území se jedná, není dostačující. Není tedy možné, aby na základě smlouvy s takto nedostatečně specifikovaným předmětem nájmu došlo k provedení změny v evidenci půdy.
12. Ani další doložené doklady dle názoru soudu neprokazují právní titul žalobce k užívání pozemků, kdy naopak z dokladů předložených panem S. vyplývá, že tento platil pravidelně nájemné, které vlastníci pozemků přijímali a které se shodovalo s jím předloženou smlouvou o nájmu. Námitka žalobce, že placení nájemného není dostatečné k vytvoření závěru, že existoval právní důvod k užívání pozemků, není oprávněná. Placení nájmu na straně jedné a jeho přijetí na straně druhé je jasným důkazem úmyslu stran a existence právního vztahu mezi nimi. K tomuto soud uvádí, že nebylo úkolem správního orgánu zkoumat, komu náleží právní titul pro užívání půdy, ale posoudit, zda oznámení a žalobcem předložená smlouva splňuje předpoklady pro provedení aktualizace, tzn. jestli ohlášení a podklady doložené jsou pravdivé a úplné a jestli byl žalobcem jasně prokázán důvod užívání zemědělské půdy. V dané věci je tedy nerelevantní, jestli došlo k založení konkludentního nájemního vztahu mezi vlastníkem pozemku a panem S. Podstatné je, že žalobce neprokázal vznik a existenci nájemního vztahu mezi jeho osobou a vlastníkem pozemku, proto nemohla být v evidenci půdy provedena změna v jeho prospěch.
13. Žalovaný došel ve věci ke správnému závěru, že žalobce neprokázal existenci právního titulu k užívání pozemku, kdy jím předložená smlouva o nájmu byla z pohledu rozhodujícího správního orgánu neplatná a žalobce nepředložil žádné důkazy, které by prokázaly vznik a existenci nájemního vztahu. Zároveň žalovaný dospěl k závěru, že

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

z dokladů předložených panem S. lze dovodit, že jeho nájemní vztah k daným pozemkům vznikl a trvá.

14. Při posuzování věci je nutno respektovat charakter evidence. Smyslem vedení evidence využití zemědělské půdy je podle § 3a odst. 1 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zemědělství“) vytvoření podkladů pro kontrolu správnosti údajů uvedených v žádosti o dotaci a slouží ke kontrole plnění podmínek dotace. Evidence zemědělské půdy podle užívatelských vztahů je záznamem zákonem stanovených informací, které slouží ke zjednodušení a urychlení poskytování dotace a ke kontrole jejich plnění, když správní orgán při poskytování dotací vychází z informací, které jsou do této evidence zapsány na základě průkazných dokladů, které jsou předloženy příslušnou osobou. Cílem aktualizace evidence je zajistit, aby byl evidován takový stav, který je v souladu s reálnými podmínkami, cílem je uvést stav evidence a zapsaných uživatelů do souladu s realitou. Tomu odpovídají také důvody, pro které je třeba aktualizace provádět, jež jsou obsaženy v § 3g odst. 1 zákona o zemědělství.
15. Je nutno zdůraznit, při posuzování otázky, zda jsou splněny podmínky pro změnu zápisu do evidence využití půdy, musí být vždy respektována kompetence správního orgánu, který je oprávněn posoudit pouze to, zda jsou splněny podmínky pro změnu zápisu v evidenci. Správnímu orgánu nepřísluší řešit spory, respektive otázku platnosti či neplatnosti jednotlivých nájemních smluv, které byly v této věci předloženy.
16. V této věci byly správní orgány povinny posoudit, zda žalobce jako oznamovatel změny doložil, že je reálným uživatelem předmětných pozemků. Tato skutečnost však v průběhu řízení nebyla jednoznačně zodpovězena. Není-li tedy jednoznačně postaveno, že žalobce je oprávněným uživatelem předmětných nemovitostí, nejsou splněny podmínky pro to, aby jím požadované změny do evidence byly zapsány. Posouzení otázky, zda je oprávněn hospodařit na předmětných pozemcích žalobce nebo jiné subjekty, neznamená, že by správní orgány autoritativně rozhodovaly o existence vztahů. Jde pouze o úsudek o předběžné otázce, nikoliv o řešení sporu o užívání. Úkolem správního orgánu pro účel zápisu do evidence je posouzení, kdo půdu užívá a z jakého právního titulu. Jestliže je zde několik tvrzených právních titulů, pak nelze do doby, kdy jsou sporné vztahy vyřešeny příslušným civilním soudem, zápis do evidence půdy provést. Úvaha správního orgánu o trvání nájemního vztahu je provedena pouze v rámci jeho kompetence posoudit otázku, zda jsou splněny podmínky pro případnou aktualizaci evidence. Úvaha, která je obsažena v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale i prvostupňového rozhodnutí, je dle názoru soudu dostatečná, když je zřejmé, že správní orgány vzaly do úvahy rozhodné skutečnosti, prokazující užívání pozemků. Správnímu orgánu nepřísluší otázku platnosti či neplatnosti nájemního vztahu k jednotlivým půdním blokům autoritativně rozhodnout. Závazné řešení této otázky náleží do pravomoci nalézacího soudu v občanskoprávním řízení, a takovým rozhodnutím bude správní orgán následně při rozhodování v otázkách evidence půdy vázán.
17. Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
18. Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému správnímu orgánu náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. prosince 2018

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu